

XXVIII TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Tr7 ,7-11)

Lugemine Saalomoni tarkuseraamatust:

Ma palusin, ja mulle anti mõistust, ma hüüdsin appi, ja tarkuse vaim laskus minu üle. Teda ma pidasin kallimaks kui kuningavõimu ja trooni, ning rikkust ma ei pidanud millekski temaga võrreldes. Ühtki kalliskivi ma ei arvanud tema vääriliseks, sest kuld on tema kõrval nagu liiv, mida õige pisut; hõbe on nagu pori temaga võrreldes. Ma armastasin teda rohkem kui tervist ja ilu, andsin talle esmaõiguse alguse ees, sest tema hiilgus on kustumatu. Ja temas said mulle osaks kõik hüved ning lugematud varandused tema käte läbi.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps90 ,12-13. 14-15. 16-17 R:14)

R: Issand, täida meid oma armuga.

Õpeta meid arvestama meie päevi,
et me saaksime targa südame.

Pöördu tagasi, Issand, miks viibid nii kaua?

Ja ole armuline oma sulaste vastu.

R:

Täida meid hommikul oma heldusega,
siis me hõiskame ja oleme rõõmsad kogu eluaja.
Anna meile rõõmu nii paljudeks päevadeks kui sa meid maadligi surusid,

nii paljudeks aastateks kui me nägime kurja põlve.

R:

Tee oma teod nähtavaks oma sulastele
ja oma poegadele su ülevuse vägevus.

Tulgu Issanda, meie Jumala, arm meie üle.

Meie kätetööl lase korda minna, korda minna lase me kätetööl.

R:

(Teine lugemine He4 ,12-13)

Lugemine kirjast heebrealastele:

Jumala sõna on elav ja vägev, vahedam kui ükski kahe teraga mõök, ning ulatub lõhestama hinge ja vaimu, tungib liikmete üdini välja. Tema on südame, meelega ja mõtete hindaja ning ükski loodu ei jää Tema eest varjule - kõik on paljas ja alasti ta silma ees. Temale tuleb meil oma tegudest aru anda.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 5,3)

Halleluuja. Õndsad on need, kes on vaesed Jumala ees, sest nende päralt on taevariik. Halleluuja.

(Evangeelium Mk10 ,17-30 lüh. 10,17-27)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal, kui Jeesus teed käis, tuli tema juurde üks mees, heitis põlvili ja küsis: "Hea õpetaja, mida ma pean tegema, et võiksin pälvida igavese elu?" Aga tema ütles talle: "Miks sa mind heaks nimetad, keegi muu ei ole hea kui üksnes Jumal. Käske sa ju tunned: sa ei tohi tappa, sa ei tohi abielu rikkuda, sa ei tohi varastada, sa ei tohi valet tunnistada, sa ei tohi petta, austa oma isa ja ema." Kuid mees kostis talle: "Õpetaja, seda kõike olen ma pidanud oma noorusest peale". Ja Jeesus vaatas tema peale armastusega ning ütles: "Ainult ühte on sulle veel vaja: mine ja müü ära kõik, mis sul on, ning jaga raha vaestele, et sul oleks varandus taevas. Siis tule ja käi minu järel." Aga tema jäi murelikuks selle sõna pärast, mis ta kuulis, ning ta läks ära kurva meelega, sest temal oli palju vara.

Seepeale vaatas Jeesus oma jüngritele otsa ja ütles: "Kui raske on neil, kel on palju vara, jõuda jumalariiki!" Jüngrid olid kohkunud nende sõnade pärast, kuid tema kostis ja ütles neile: "Mu lapsed, raske on saada jumalariiki. Enne läheb kaamel läbi nõelasilma kui et rikas pääseb jumalariiki." Nemad aga olid veel enam hirmul ja rääkisid isekeskis: "Kes võiks siis üldse õndsaks saada?". Siis vaatas Jeesus neile otsa ja ütles: "Inimestele on see võimatu, kuid Jumalale mitte, sest Jumalale on kõik võimalik". Peetrus ütles talle: "Vaata, me oleme kõik maha jätnud ja tulnud sinu järel." Jeesus kostis vastuseks: "Tõesti ma ütlen teile, ei ole kedagi, kes on jätnud maha oma maja, vennad või õed, isa või ema, naise või põllud, minu ja evangeeliumi pärast, ega saa sajakordselt tagasi juba sellel maailmaajastul nii maju kui põldusid, vendi ja õdesid, emasid ja lapsi, tagakiusamiste kestelgi; aga tulevasel ajastul igavest elu".
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, see lugu juhtus XVIII sajandil. Ühele noorele ohvitserile anti käsk noorsõdurid marssima õpetada. Pealtnäha lihtne ülesanne, kui mitte arvestada sellega, et enamik noorsõdureid olid pärit talupoegade hulgast. Talupoegadel polnud siiani vaja olnud sellele mõelda, kus on nende vasak või parem jalg - kuidas küll pidi ohvitser selle nüüd otsemaid nekrutitele selgeks tegema, et nad kõik ühte jalga käiksid? Ohvitser sai aru, et tal on kasutada ainult need asjad, mida talupojad hästi tunnevad, nii tuligi ta päästvale mõttele. Ta käskis igaühel siduda oma vasaku jala külge heinatuusti ja parema külge peotäie õlgi, ja siis nad nii marssisidki: "heinad, õled, heinad, õled..."

Kahtlemata ebatavaline lahendus, kuid see töötas, ning selles polnud ka midagi sõdurite suhtes ebamoraalset. Ebatavalised lahendused ei pea olema tingimata halvad või patused. Me loeme patutunnistuse.

Jutlus

Armsad õed ja vennad, seda juhtub aegajalt ikka, et enne leeriõpetust tuleb mõni nooruk kohe alguses vaimuliku juurde ja kuulutab: "Ainult oma väga usklike vanemate pärast olen ma valmis kogu selle värgi läbi tegema, aga ise ma Jumalasse ei usu!"

Millest niisugune suhtumine tuleb? Põhjusi võib olla mitmeid. Näiteks meenutavad nii mõnedki oma lapsepõlvest, kuidas vanematepoolne sundus mõnd muusikariista harjutada või spordisaavutuste nimel kõvasti trenni teha on lõppenud eluaegse vastumeelsusega nende tegevuste suhtes. Midagi sarnast võib kergesti juhtuda ka usulise kasvatuse puhul: lapsele peab see, mida ta teeb, kuidagi ju ka endale meeldima, muidu tekib trots, mille põhjustest võib laps ise veel mitte päris hästi arugi saada.

Teisest küljest ei tohi alahinnata ka puberteediaja läbimurdevaimu - loomulikku arenguetappi, mil laps vastandab end vanematele peaaegu kõiges. Selles faasis võib ta sageli kaugeneda oma vanematelt õpitud Jumala-pildist veel enne, kui ta on leidnud päris enda oma. Lapsele on ju Jumal ikka inimese sarnane: Jeesus on see musta habemega mees ja Jumal Isa on see halli habemega. Jumala omadused pärinevad aga omaenda isalt ja emalt. Näiteks kui isa on range, siis tihti kujutab laps nii ette ka Jumalat.

Mingil hetkel, kui arusaamine maailmast avardub, jääb see pilt aga liiga kitsaks ning noorusele omase radikaalsusega kipub nooruk seepeale üle parda heitma kõik, mis seostub laps-olemisega. Arusaadavalt on niisugune ümberhindamine lausa vajalik, et noor inimene julgeks ise otsuseid teha. Ta usub ta ju siiralt, et on leidnud omal jõul midagi paremat kui see, mida talle on seni õpetatud. Järelikult ei sunni teda Jumalas kahtlema mitte üksnes enesekesksus, vaid ka siiras püüd oma elus midagi paremini korraldada.

Sarnaselt võib mõista ka seda, rikast ja ilmselt üsna noort meest tänasest evangeeliumist. Ta tuli Jeesuse juurde täiesti spontaanselt, laskus tema ette põlvili ja küsis: "Hea õpetaja, mida ma pean tegema, et ma võiksin pälvida igavese elu?" Aga Jeesus ütles talle: "Ainult ühte on sulle veel vaja: mine ja müü ära kõik mis sul on, ning jaga raha vaestele, et sul oleks varandus taevas. Siis tule ja käi minu järel."

Noor mees aga lahkus ega tulnud tagasi. Pange tähele, et kõike seda, mida Jeesus pärast rääkis - rikkusest ja kaamelist, kes läbi nõelasilma peaks minema - tema enam ei kuulnud. Need sõnad olid

määratud ainult jüngritele, mitte kõnealusele endale. Ometi ei saa me olla päris kindlad selles, mis rikkast noormehest edasi sai. Jah, ta oleks võinud - või pidanud - sel hetkel kõik seljataha jätma, kuid see oleks tähendanud kaotusi mitte ainult talle endale vaid ka teistele. Ta oleks pidanud ära põlgama oma vanemate töö ja vaeva, kuid mis veel hullem, pidanud jätma saatuse hooleks ka temast sõltuvad töövõtjad ja nende pered, ning keskenduma egoistlikult üksnes iseenda õnnele ja lunastusele. Rikkus ei ole ju enamasti lihtsalt nurgas seisev kullakott, vaid pigem tootmisbaas, mida tuleb kogu aeg käigus hoida. Põld vajab pidevat hoolt ja loomad talitamist, kõigele peab olema mõeldud juba ette. Tõepoolest, Jeesusel oli õigus: ei ole kerge rikkal pääseda taevariiki, sest vaeste hinge nõutakse ka tema käest.

Tegelikult võis aga selle noore, hea tahtega mehe saatuse olla sarnane Peetruse omale. Kui Peetrus ütles Jeesusele: "Issand, ma olen valmis minema sinuga niihästi vangi kui surma!", siis kostis Jeesus talle: "Ma ütlen sulle, Peetrus, kukk ei laula täna enne, kui sa oled mind kolm korda ära salanud!" (Lk 22, 33-34). See sündiski tõesti nii, kuid me teame ka seda, et Peetrus täitis siiski oma lubaduse, ta läks oma usu eest vangi ja surma - ainult et hiljem. Niisamuti võis ka too noor mees aastate pärast teoks teha selle, mis Jeesus talle oli soovitanud - siis, kui ta oli oma varanduse vastutustundlikult vaeste jaoks tööle pannud, võis ta puhta südamega minna ja käia Jeesuse järel.

Armsad õed ja vennad, ka igaüks meist peab endale tunnistama, et oleme elus nii mõndagi proovinud, otsinud seda päris oma, ja lasknud seejuures käest palju häid võimalusi, kuid teisalt ka teinud läbikukkumistest järeldusi tuleviku jaoks. Nii peaksime võtma rahulikult, kui noored ei suhtu kirikusse ja usuküsimustesse nii, nagu meie meeleldi näeksime. Me peame jätma neile lihtsalt aega ja ruumi, et neil oleks võimalik ise õigetele järeldustele jõuda. Aamen.